

تأثیر اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان: بررسی نقش تعدیل کننده رفتارهای توانمندساز مدیران

راضیه باقرزاده خداشهری^۱، محمدصادق حسن‌زاده پسیخانی^{۲*}، میرهادی مؤذن جمشیدی^۲

۱. کارشناس ارشد، گروه مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، رشت، گیلان، ایران

۲. استادیار، گروه مدیریت دولتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۲/۲۴؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۶/۲۸)

چکیده

امروزه، بسیاری از سازمان‌ها بیش از پیش از کارکنان خود می‌خواهند در دنیای مدام در حال تغییر، که رقابت در آن شدید است، برای پیشبرد و دست‌یابی به اهداف سازمانی به ابزار آیده و آرای خود پردازن. از این‌رو، این پژوهش با هدف بررسی تأثیر اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان با نقش تعدیل کننده رفتارهای توانمندساز مدیران در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان انجام گرفت. تحقیق حاضر هدف کاربردی و از نظر شیوه جمع‌آوری داده‌ها توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری، کلیه کارکنان سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان (۴۵۹ نفر) است که با روش نمونه‌گیری سهمیه‌ای نمونه‌ای به حجم ۲۱۰ نفر با استفاده از فرمول کوکران تعیین شد. برای گردآوری داده‌ها، پرسش‌نامه اعتماد به سرپرست مک آیستر، توانمندسازی رهبر آرنولد و همکاران، و آوای کارکنان ون داین و لیپاین به کار گرفته شد. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها شامل دو روش توصیفی و استنباطی بود که با استفاده از نرم‌افزارهای Smart Pls ۲ و Spss ۲۰ انجام گرفت. بر اساسا نتایج این پژوهش، اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان تأثیر مشت (۰/۵۰۴) و معنادار ($t > 1/96$) دارد و همچنین تأثیر سازه‌های تعدیلی تصمیم‌گیری مشارکتی و مربیگری معنادار و با ضریب مسیر استاندارد بهترتب (۰/۲۲) و ($\beta = 0/282$) و ($\beta = 0/282$) بوده است؛ درحالی که سازه اطلاع‌رسانی در تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان معنی دار نیست و نقش تعدیل کننده ندارد. همچنین، شدت اثر تعدیل کننده‌ی دو سازه تعدیلی تصمیم‌گیری مشارکتی ($F_2 = 0/086$) و مربیگری ($F_2 = 0/12$) تأیید شد.

کلیدواژگان

آوای کارکنان، اعتماد کارکنان به مدیران، رفتارهای توانمندساز مدیران.

مقدمه

کارکنان منبعی ارزشمند برای ارائه آرا و پیشنهادها به منظور حل مشکلات شناخته می‌شوند (Detert and Burris, 2007: 869). آوای کارکنان به ابراز نظر و عقاید کارکنان درباره مشکلات یا بیان عقاید درباره مسائل کاری اشاره دارد و می‌تواند در افزایش عملکرد سازمانی نقش کلیدی ایفا کند (Hsiung, 2012: 350). یکی از عوامل مؤثر در ایجاد آوای کارکنان اعتماد به مدیران است؛ با این حال، کارکنان ممکن است از ارائه آرا و پیشنهادها به مدیران احساس نامنی و نگرانی کنند؛ زیرا ممکن است مدیران آوا را به منزله بی‌اعتمادی کارمند به توانایی و صلاحیت مدیران بدانند. بنابراین، کارمند ممکن است از ارائه نظر منصرف شود و سکوت درپیش گیرد. در این میان، رفتارهای توانمندساز ادراک شده مدیران، به منزله نقشی تعديل‌کننده، می‌تواند برای جبران شرایط فوق باشد و تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان را تعدیل کند (Gao et al., 2011: 788).

پس، با توجه به اهمیت رفتارهای توانمندساز مدیران در سازمان‌ها، در این پژوهش به تبیین نقش سه نوع از رفتارهای توانمندساز ادراک شده مدیران- شامل تصمیم‌گیری مشارکتی؛ اطلاع‌رسانی؛ و مریگری- به منزله زمینه تسهیل‌کننده اعتماد به مدیران به ایجاد آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان پرداخته شده است.

بیان مسئله

سازمان به مثابة یک گروه اجرای موسیقی است که شنیدن آوای زیبای آن مستلزم خوب نواخته شدن همه سازهاست. در این میان، اگر یکی از سازها خوب نواخته نشود یا اصلاً صدایی از آن ساطع نشود، می‌تواند به ناهمگونی و عدم انعکاس آوای دلنشیں آن بینجامد. این ویژگی سازمان نشئت‌گرفته از ماهیت سیستمی به لحاظ لزوم همراهی و تلاش همه واحداً برای نیل به هدف معین تعریف می‌شود (نقوی مقدم و فهیما، ۱۳۹۲: ۴۰).

فقدان طینی رفتار نتایج و آثار منفی در پی دارد، همچون تمرکز بالا در فرایند تصمیم‌گیری و کاهش کیفیت تصمیم‌گیری (Malami and Zaiton, 2013: 188-189)؛ کاهش خلاقیت و نوآوری (Wang et al., 2014: 432)؛ کاهش تعهد و عملکرد سازمانی (Boichuk and Menguc, 2013: 209)؛ فقدان سازوکارهای رسمی بازخورد و در نتیجه کاهش توانایی سازمان در شناسایی و اصلاح اشتباهات (زارعی متین و همکاران، ۱۳۹۰: ۹۱)؛ و در

طولانی‌مدت می‌تواند به حسی از درماندگی، کاهش رضایت شغلی، و سایر پیامدهای شغلی و شخصی منجر شود (بزرگ‌نیا حسینی و عنايتی، ۱۳۹۳: ۷۴). تأثیر این پیامدها در سازمانی با تنوع عقاید بالا تشديد می‌يابد (زارعی متین و همکاران، ۱۳۹۰: ۹۷).

مقایسه ارزش‌يابی عملکرد سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ حاکی از کاهش ۱۱ درصد عملکرد سازمانی است؛ در طی بررسی در حوزه ارزش‌يابی عملکرد کارکنان، در این حوزه - به دليل کاهش خلاقیت کارکنان و ارائه‌نکردن پیشنهادهای ارزنده توسيط آنان و همچنین کاهش مهارت شغلی - کاهش رشد گزارش شده است؛ به طوری‌که نتوانسته‌اند از همه ظرفیت‌های انسانی و تفکر جمعی در توسعه و پیشرفت اهداف و شکوفایی سازمانی استفاده کنند (سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان، ۱۳۹۳).

محیط‌های پویا تعاملات میان مدیران و همکاران را افزایش داده و نیاز به برقراری اعتماد را همچون ضمانتی برای حفظ روابط ضروری ساخته است. از طرفی، رفتارهای توانمندساز مدیران باعث توجه کارکنان به پذيرش مسئولیت‌های شغلی بيشتر، بيان مشکلات شناخته‌شده، بحث‌كردن درباره مشكلات، و ارائه راه حل‌ها می‌شود (Gao et al., 2011: 788). لذا نقش اعتماد کارکنان و حضور مدیرانی توانمند، که به ايجاد جوي مملو از مشارکت کارکنان، افزایش انگيزه آنان، و ارائه پیشنهادهای خلاقانه و درواقع ايجاد بسترهاي مناسب و زيرساخت‌هاي لازم برای آوای کارکنان به منظور دست‌يابي به اهداف سازمانی منجر می‌شود، ضروري و بسيار پراهميت است.

این پژوهش از چند جنبه نوآورانه است: نخست اينکه در اين پژوهش تلاش می‌شود نقش اعتماد به مدیران در ايجاد آوای کارکنان بررسی شود؛ دوم اينکه نقش رفتارهای توانمندساز مدیران در تأثيرگذاري اعتماد مدیران بر آوای کارکنان بررسی می‌شود. گفتنی است در پژوهش‌های گذشته در ايران به اين موضوعات توجهی نشده است؛ سوم اينکه پژوهشی با اين عنوان به خصوص در جامعه آماری يادشده انجام نگرفته است. قلمرو مکاني اين پژوهش در سازمان فنی - حرفه‌ای استان گیلان بود که در محدوده زمانی شش ماهه انجام گرفت. با توجه به اينکه اين پژوهش در پی آن است تا از نظر مفهومي و ميداني بررسی کند که اعتماد به مدیران به چه ميزان با توجه به تعديل‌كننده‌گي رفتارهای توانمندساز مدیران در آوای کارکنان نقش خواهد داشت، حائز اهميت است و می‌تواند

کاربردهای مفیدی برای مدیران و مسئولان جامعه هدف داشته باشد و شیوه برخورد آنان با موقعیت‌های مختلف کاری و موجبات بسط و گسترش مطالعات مربوط به مدیریت را فراهم آورد. از این رو، پژوهش حاضر در صدد پاسخ‌گویی به این پرسش است که آیا ابعاد رفتارهای توانمندساز مدیران (تصمیم‌گیری مشارکتی، اطلاع‌رسانی، و مرتبگری) میزان تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوازی کارکنان را تعدیل می‌کند؟

مبانی نظری تحقیق

اعتماد کارکنان به مدیران^۱

اعتماد کارکنان به مدیران عبارت است از تمایل زیردست به قبول ریسک (آسیب‌پذیری‌بودن) از جانب اعمال و رفتارهای کنترل‌نشده مدیران (Kutanis, et al., 2014: 133). هنگامی که شخصی اعتماد را در روابط درون‌سازمانی ارزیابی می‌کند به اعتماد کارکنان به مدیر یا اعتماد مدیر به کارکنان اشاره دارد (Ergeneli et al., 2007: 44). اعتماد به مدیران را می‌توان با توانمندسازی، استقلال، نظارت و ارتباطات (Barton and Barton, 2011: 204) و مشارکت در تصمیم‌گیری (Tundjungsari et al., 2011: 57) و ایجاد روحیه تیمی (Erturk, 2008: 465) همچون منبع مزیت رقابتی (Lamsa and Pucetaite, 2006: 130) مرتبط دانست.

ابعاد اعتماد

ابعاد اعتماد از دیدگاه مک‌آلیستر به دو بخش تقسیم می‌شود: ۱. اعتماد شناختی^۲؛ اشاره دارد به تصمیمات عقلایی که معمولاً بر دلیلی منطقی استوار است؛ ۲. اعتماد عاطفی^۳؛ بیشتر احساسی است تا عقلایی؛ بهویژه در دوره زمانی بلندمدت شکل می‌گیرد و به منظور نشان‌دادن یک نگرانی و مراقبت ویژه نسبت به رفاه دیگران است که این احساسات متقابل بوده است (McAllister, 1995: 26). اعتماد شناختی بر اساس دانش و درک دیگران حاصل می‌شود و حسابگرانه است. اعتماد عاطفی بر وجود احساسات و عواطف نافذ میان افراد تأکید می‌کند و بر اساس حسن نیت و مسئولیت است (Bakiev, 2013: 168).

1. leader trust
2. cognitive trust
3. affective trust

آوای کارکنان^۱

آوای کارکنان عبارت است از ارائه ایده‌ها، پیشنهادهای ایده‌ها، و اطلاعات درباره مشکلات یا بیان عقاید درباره مسائل کاری به منظور ایجاد پیشرفت و تغییرات در سازمان به افرادی که توانایی بازخورد مناسبی داشته باشند (Morrison, 2014: 174). آوای کارکنان شامل ارائه راهکارها به واحدهای منابع انسانی، به زبان آوردن ایده‌ها برای تغییر یک سیاست کاری یا رایزنی با اتحادیه‌ها یا متخصصان سازمانی است (Travis et al., 2011: 51). برخی افراد ایده‌ها و پیشنهادهای خود را ارائه می‌کنند که به آن «آوای سازمانی» اطلاق می‌شود و برخی دیگر به ارائه ایده‌ها تمایلی ندارند که آن را «سکوت سازمانی» نام نهاده‌اند (دانایی فرد و همکاران، ۱۳۹۰: ۶۲). ابراز ایده‌ها یا مضایقه از ارائه آن‌ها ممکن است به لحاظ رفتاری دو فعالیت متصاد به نظر برسد، اما واقعیت این است که آوا و سکوت ضرورتاً در تقابل با یکدیگر نیستند. درواقع، تفاوت بین آوا و سکوت در سخن‌گفتن نیست، بلکه در انگیزه افراد در ارائه اطلاعات و آرا یا در خودداری از ارائه اطلاعات، ایده‌ها، و دیدگاهها است (افخمی اردکانی و خلیلی صدرآباد، ۱۳۹۱: ۶۸).

تقسیم‌بندی آوای کارکنان بر مبنای انگیزه

سه نوع انگیزه مرتبط با آوا وجود دارد: ۱. رفتار کناره‌گیرانه بر اساس تسلیم‌بودن؛ ۲. رفتار خودحافظتی بر اساس ترس؛ ۳. رفتارهای دیگرخواهانه به دلیل علاقه به دیگران و ایجاد فرصت برای تشریک مساعی با آنان. این سه نوع انگیزه به سه نوع آوا منجر می‌شود (زارعی متین و همکاران، ۱۳۹۰: ۸۰). آوای نوع دوستانه^۲ دیگرخواهانه است و فعالانه به ایجاد ایده‌های سازنده با انگیزه تشریک مساعی با دیگران می‌پردازد (Bell et al., 2011: 135). این نوع آوا به اثربخشی گروه یا سازمان منجر می‌شود (Li and Wu, 2015: 115). آوای تدافعی^۳ بیان ایده‌ها بر اساس ترس و حفاظت از خود (Ellis and Van Dyne, 2009: 37) و آوای مطیع^۴ به رفتار کناره‌گیرانه برای بیان ایده‌ها بر اساس تسلیم‌شدن اشاره دارد (Vangel, 2011: 5).

-
1. employees voice
 2. prosocial voice
 3. defensive voice
 4. acquiescent voice

نقش تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان

اعتماد برای آوای کارکنان حیاتی است و پایه و اساس در روابط و همکاری بین کارکنان و درگیرشدن در گفت‌وگوهای صادقانه قلمداد می‌شود. در جوامع پیشرفته امروزی و سازمان‌های معاصر از جمله سازمان‌های یادگیرنده و مبتنی بر دانش- که انتقال، بهاشتراک‌گذاری اطلاعات، خلاقیت، و ابراز ایده و پیشنهادها مقوله‌ای بسیار مهم در آنان است- اعتماد جزئی اصلی در این روابط است (Holland et al., 2012: 378). تحقیقات نشان می‌دهد که سطح بالای اعتماد به مدیران ممکن است کارکنان را به بیان انتظارات و اختلاف عقاید تشویق کند. درواقع، کارکنانی که ارتباطاتی با کیفیت پایین با مدیران خود دارند معمولاً کمتر به طور مستقیم به ابراز عقاید می‌پردازند؛ زیرا آن‌ها احساس می‌کنند که ایده‌های آنان به خوبی دریافت نخواهد شد (Payne, 2014: 134). با توجه به موارد فوق، می‌توان فرضیه اول پژوهش را به شرح ذیل بیان کرد:

فرضیه اول: اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان تأثیر معنی‌دار دارد.

رفتارهای توانمندساز مدیران^۱

رفتارهای توانمندساز مدیران عبارت است از بهاشتراک‌گذاشتن کارکنان در مقام، استقلال، و مسئولیت با مدیران به منظور ارتقا و تشویق کارکنان به پذیرش و سازگاری با محیط کاری‌شان (Hakimi, 2010: 24).

نقش تعديل‌کنندگی رفتارهای توانمندساز مدیران (تصمیم‌گیری مشارکتی، اطلاع‌رسانی، و مریبگری^۲) در تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان انتخاب رفتارهای توانمندساز مدیران به عنوان نقشی تعديل‌کننده منطقی است؛ زیرا امروزه بسیاری از سازمان‌ها به طور فزاینده از شیوه‌های مدیریتی استفاده می‌کنند و به کارکنان به منظور تواناکردن آنان و تشویقشان به پذیرش و سازگاری با محیط کار خود استقلال و مسئولیت می‌دهند (Ahearne et al., 2005: 945).

-
1. empowering leader behaviors
 2. participative decision making
 3. informing
 4. coaching

نقش تصمیم‌گیری مشارکتی

عبارت است از استفاده یک مدیر از ورودی‌ها و اطلاعات اعضاي گروه در تصمیم‌گیری و حدی که مدیران به کارکنان اجازه می‌دهند و آنان را به مشارکت در تصمیمات سازمانی تشویق می‌کنند (Abdulai and Shafiu, 2014: 1-2). چنین مدیرانی کارکنان را از طریق ایجاد فرصت‌هایی برای بیان آرا درباره مسائل تشویق می‌کنند. بنابراین، تصمیم‌گیری مشارکتی را می‌توان ابزار حمایتی قوی به جهت ابراز دیدگاه‌های کارکنان درنظر گرفت (Gao et al., 2011: 790). با توجه به موارد فوق، می‌توان فرضیه دوم پژوهش را به شرح ذیل بیان کرد:

فرضیه دوم: تصمیم‌گیری مشارکتی تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان را تعديل می‌کند.

نقش اطلاع‌رسانی

به انتشار اطلاعات گسترده سازمان توسط مدیر مانند مأموریت، فلسفه، و سایر اطلاعات مهم سازمان اشاره دارد. هنگامی که کارکنان از اهداف و مقاصد سازمان و به طور کلی از اطلاعات آگاه شوند احساس ارزشمندی می‌کنند که در عملکرد آنان تأثیر دارد (Chan, 2014: 668). اطلاع‌رسانی کارکنان را به مسئولیت‌پذیری بیشتر و درگیری آنان در کار سوق می‌دهد؛ ازین‌رو ممکن است اطلاع‌رسانی انگیزه را برای شناسایی مشکلات سازمانی و بروز آوای کارکنان جهت حل آنان افزایش دهد (Gao et al., 2011: 790). لذا، با توجه به موارد فوق، می‌توان فرضیه سوم پژوهش را به شرح ذیل بیان کرد:

فرضیه سوم: اطلاع‌رسانی تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان را تعديل می‌کند.

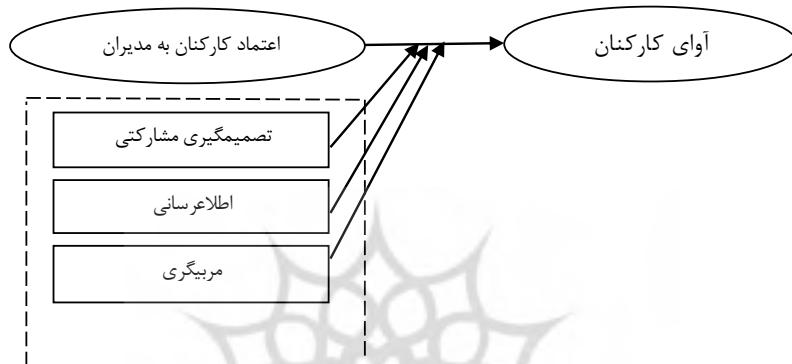
نقش مریبگری

عبارت است از ارتباط چهره به چهره و فرایندهای نفوذ دوطرفه در نظارت‌کردن به اعمال کارکنان و راهنمایی آنان برای رسیدن به موفقیت. مریبگری امری کلیدی در حمایت و پشتیبانی از کارکنان است. مدیر توانمند از طریق پاسخ به بازخورد کارکنان و همچنین فراهم‌کردن هدایت‌های خاص می‌تواند آوای کارکنان، دیدگاه‌ها، و پیشنهادهای آنان را

دریافت کند (Egan, 2013: 2-3). بنابراین، با توجه به موارد فوق، می‌توان فرضیه چهارم پژوهش را به شرح ذیل بیان کرد:

فرضیه چهارم: مریبگری تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان را تعديل می‌کند.

بنابراین، بر اساس مبانی نظری تحقیق مدل مفهومی تحقیق به شکل زیر است:

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش بر اساس مدل گائو و همکاران، ۲۰۱۱

پیشینه تحقیق

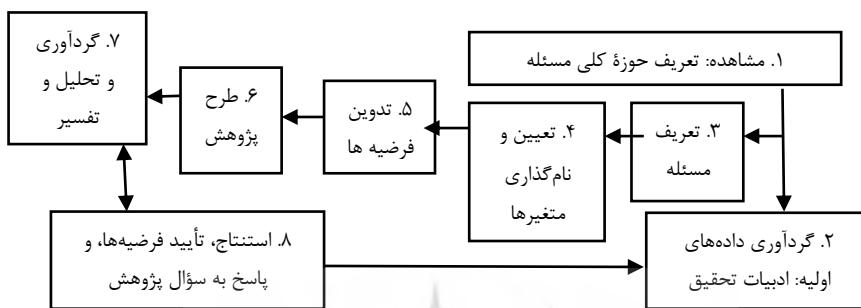
در جدول ۱ شماری از پژوهش‌های مرتبط با موضوع شرح داده شده است:

جدول ۱. خلاصه‌ای از تحقیقات اخیر

عنوان	محقق
اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان تأثیر مثبت معنی دار دارد و بعد رفتارهای توامندساز مدیران- شامل تصمیم‌گیری مشارکتی، اطلاع‌رسانی، و مریبگری- نقشی تعديل‌کننده و تأثیرگذار در اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان دارد.	اعتماد به مدیران و آوای کارکنان: نقش تعديل‌کننده گائو و همکاران، رفتارهای توامندساز مدیران ۲۰۱۱
اعتماد عاطفی در تأثیرگذاری رهبری تحول‌گرا بر آوا نقص میانجی دارد؛ درحالی که اعتماد شناختی نقش میانجی ندارد.	تأثیر رهبری تحول‌گرا بر آوا: نقش میانجی ابعاد کانچی و همکاران، ۲۰۱۲
اعتماد عاطفی و شناختی معلمات به مدیران بر اعتماد کلی (سه بُعد اعتماد درستکارانه، وابستگی، و متعهدانه) به مدرسه مؤثر است و متغیر اعتماد عاطفی به مدیر قدرت پیش‌بینی کنندگی بیشتری برای اعتماد به مدرسه دارد.	اثر اعتماد شناختی و عاطفی به رهبر بر هویت سازمانی: نقش میانجی اعتماد به همکاران، ۱۳۹۰ سازمان

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی و به لحاظ روش توصیفی و از نوع همبستگی است و در آن از روش‌های کمی شامل محاسبه ضرایب رگرسیون بر اساس روش حداقل مربعات جزئی استفاده شده است. گام‌ها و مرحله‌های فرایند تحقیق بر طبق نمودار ۱ اجرا شده است.

نمودار ۱. فرایند پژوهش (دانایی‌فرد و دیگران، ۱۳۹۴: ۶۰)

جامعه و نمونه آماری و روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

جامعه آماری تحقیق کارکنان سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان به تعداد ۴۵۹ نفر است. بر اساس فرمول کوکران، حجم نمونه لازم با سطح اطمینان ۹۵درصد، ۲۱۰ نفر تعیین شد و با توزیع ۲۵۰ پرسشنامه، در نهایت، ۲۳۴ پرسشنامه کامل تجزیه و تحلیل شد و با روش نمونه‌گیری طبقه‌بندی شده ساده (سهمیه‌ای) انتخاب شدند. روش جمع‌آوری داده‌ها از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و روش‌های میدانی شامل پرسشنامه بود. با توجه به ماهیت این پژوهش، برای تحلیل متغیرهای جمعیت‌شناختی و سنجش آن از شاخص‌های آماری توصیفی (میانگین، انحراف معیار، و...) و از نرم‌افزار SPSS استفاده شد. در راستای تجزیه و تحلیل استنباطی داده‌ها و آزمون فرضیات از روش بررسی معادلات ساختاری بر مبنای حداقل مربعات جزئی و از نرم‌افزار Smart PLS استفاده شد.

ابزار جمع‌آوری داده

پرسش‌نامه پژوهش شامل دو بخش است؛ بخش اول شامل چهار سؤال از مشخصات جمعیت‌شناختی است و بخش دوم شامل ۳۸ سؤال در قالب طیف لیکرت ۵ درجه‌ای از «کاملاً موافقم» تا «کاملاً مخالفم» است. در این پرسش‌نامه برای سنجش اعتماد به مدیران از

پرسش نامه اعتماد به سرپرست مک آلیستر در سال ۱۹۹۵، که اعتماد شناختی و عاطفی هر یک با پنج سؤال است، استفاده شد. برای سنجش رفتارهای توانمندساز مدیران از پرسش نامه توانمندسازی رهبر آرنولد و دیگران در سال ۲۰۰۰، که تصمیم‌گیری مشارکتی و اطلاع‌رسانی هر یک دارای شش سؤال و مریبگری دارای یازده سؤال است، استفاده شد. برای سنجش آوای کارکنان نیز از پرسش نامه آوای کارکنان ون داین و لیپاين در سال ۱۹۹۸، که آوای نوع دوستانه دارای پنج سؤال است، استفاده شد.

روایی و پایابی ابزار اندازه گیری

روایی محتوایی پرسش نامه با نظرخواهی چند تن از استادان مدیریت و خبرگان آشنا به موضوع تأیید شد. به جهت بررسی روایی صوری، از قابل فهم بودن سؤالات در بین ۳۰ نفر افراد عادی شرکت‌کننده اطمینان حاصل شد. همچنین، در بررسی روایی همگرا، همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، با توجه به اینکه مقدار میانگین واریانس استخراج شده برای همه متغیرهای این تحقیق بزرگ‌تر از ۰/۵ بود، روایی همگرا تأیید شد. به جهت سنجش پایابی، مقادیر ضریب آلفای کرونباخ برای همه متغیرها بزرگ‌تر از ۰/۷ بود که نشان‌دهنده پایابی سازگاری درونی مناسب مدل است. همه مقادیر مربوط به ضرایب پایابی ترکیبی برای همه متغیرهای مرتبه اول و دوم تحقیق نیز بزرگ‌تر از ۰/۷ بود؛ درنتیجه، برآشش مدل تأیید می‌شود. در بررسی بارهای عاملی، میزان بارهای عاملی برای همه گوییها از ۰/۷ بیشتر بود که نشان از مناسب بودن سؤالات به جهت تخمین متغیر مربوطه است.

یافته‌های تحقیق

یافته‌های حاصل از بررسی داده‌های جمعیت‌شناسنامی

در نمونه مورد بررسی ۱۷۸ نفر (۷۶/۱ درصد) مرد و ۵۶ نفر (۲۳/۹ درصد) زن هستند. از نظر سنی، ۴۸/۳ درصد، که بیشترین حجم نمونه را تشکیل می‌دهند، بین ۳۱ تا ۴۰ سال بودند و ۵۰/۸ درصد ۲۰ تا ۳۰ سال، ۴۳/۲ درصد ۴۱ تا ۵۰ سال، و ۷/۴ درصد بالاتر از ۵۰ سال. از نظر سطح تحصیلات، افراد لیسانس با ۵۱/۳ درصد کل نمونه بیشترین حجم نمونه را تشکیل می‌دهند و ۱۰/۳ درصد دیپلم، ۱/۱ درصد فوق دیپلم، ۱/۲ درصد فوق لیسانس، و ۱/۳ درصد دکترا. بیشترین اعضای گروه نمونه را ۳۰/۸ درصد افراد با سابقه کار ۱۶ تا ۲۰

سال و ۱۴/۷ درصد کمتر از ۵ سال، ۱۸/۴ درصد بین ۵ تا ۱۰ سال، ۲۴/۸ درصد ۱۱ تا ۱۵ سال، و ۲۱/۴ درصد بالاتر از ۲۰ سال سابقه کار تشکیل می‌دهند.

جدول ۲. مقادیر ضریب آلفای کرونباخ، پایایی مرکب، میانگین واریانس، و بار عاملی

متغیر	سؤال	بار عاملی	سؤال	متغیر	بار عاملی	بار عاملی
۱	۰/۸۹۶	پایایی	۰/۸۶۷	مرکب:	۰/۸۶۷	
۲	۰/۸۹۱	۰/۹۳۸	۰/۸۶۱			اعتماد شناختی
۳	۰/۸۹۴	۰/۸۳۵	۰/۸۳۵	میانگین واریانس:	۰/۸۳۵	ضریب آلفا: پایایی مرکب:
۴	۰/۹۱۷	۰/۸۳۸	۰/۸۹۰	مریبگری	۰/۸۳۸	۰/۹۵۳ میانگین واریانس:
۵	۰/۸۸۲		۰/۸۹۰	ضریب	۰/۸۳۵	۰/۸۰۲
۶	۰/۸۷۶	۰/۸۱۹	۰/۸۱۹	آلفا:	۰/۸۱۹	اعتماد عاطفی
۷	۰/۸۹۷	۰/۸۷۹	۰/۸۷۹	پایایی	۰/۸۹۷	ضریب آلفا: پایایی مرکب:
۸	۰/۹۱۶	۰/۸۹۳	۰/۸۹۳	مرکب:	۰/۸۹۳	۰/۹۵۱ میانگین واریانس:
۹	۰/۹۰۸	۰/۸۷۵	۰/۸۷۵	میانگین واریانس:	۰/۸۷۵	۰/۷۹۶
۱۰	۰/۸۶۴	۰/۸۵۲	۰/۸۵۲			
۱۱	۰/۸۴۶	۰/۸۸۶	۰/۸۸۶			تصمیم‌گیری مشارکتی
۱۲	۰/۹۱۹	۰/۸۸۱	۰/۸۸۱			ضریب آلفا:
۱۳	۰/۸۹۷	۰/۸۸۵	۰/۸۸۵			۰/۹۲۸ پایایی مرکب:
۱۴	۰/۹۰۷	۰/۸۳۳	۰/۸۳۳	آوای نوع دوستانه	۰/۸۰۰	۰/۸۳۵ میانگین واریانس:
۱۵	۰/۸۰۰	۰/۸۸۶	۰/۸۸۶	ضریب آلفا:	۰/۷۶۴	
۱۶		۰/۷۷۰	۰/۷۷۰	ضریب	۰/۷۶۴	
۱۷	۰/۸۲۵	۰/۷۲۹	۰/۷۲۹	پایایی	۰/۸۴۷	اطلاع‌رسانی
۱۸	۰/۸۴۷	۰/۷۶۱	۰/۷۶۱	مرکب:	۰/۸۴۰	ضریب آلفا:
۱۹		۰/۶۳۶	۰/۶۳۶	میانگین واریانس:		۰/۹۲۰

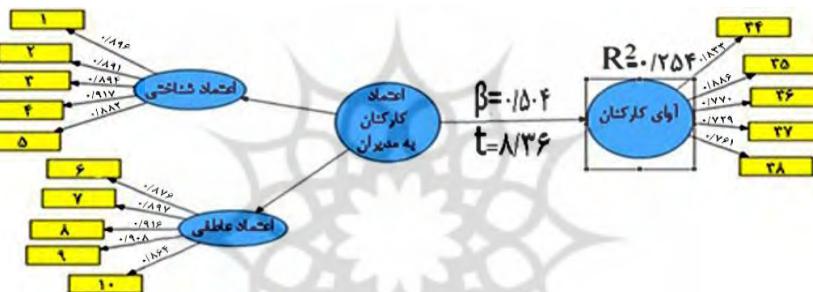
تجزیه و تحلیل استنباطی داده‌ها و آزمون فرضیه‌های تحقیق

در بررسی فرضیه اول تحقیق، شکل ۲ و جدول ۳، با توجه به اینکه مقدار آماره t به دست آمده از ۱/۹۶ بزرگ‌تر است، در سطح اطمینان ۹۵ درصد این فرضیه تأیید شد. مقدار ضریب استاندارد برابر با ۰/۵۰۴ بود که نشان از تأثیر مثبت متغیر اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان دارد. ضریب تعیین برابر با ۰/۲۵۴ است؛ بدین معنی که متغیر اعتماد

کارکنان به مدیران می‌تواند به میزان ۲۵/۴ درصد آوای کارکنان فنی و حرفه‌ای استان گیلان را پیش‌بینی کند.

جدول ۳. بررسی فرضیه اول تحقیق

نتیجه معنی‌داری	سطح R2	ضریب مسیر β استاندارد	آماره t	فرضیه اول
تأیید	Sig<0/.05	0/.۲۵۴	0/.۰۰۴	اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان تأثیر معنی دار دارد.

شکل ۲. ضریب مسیر استاندارد و آماره t متغیر مستقل اعتماد کارکنان به مدیران و متغیر وابسته آوای کارکنان

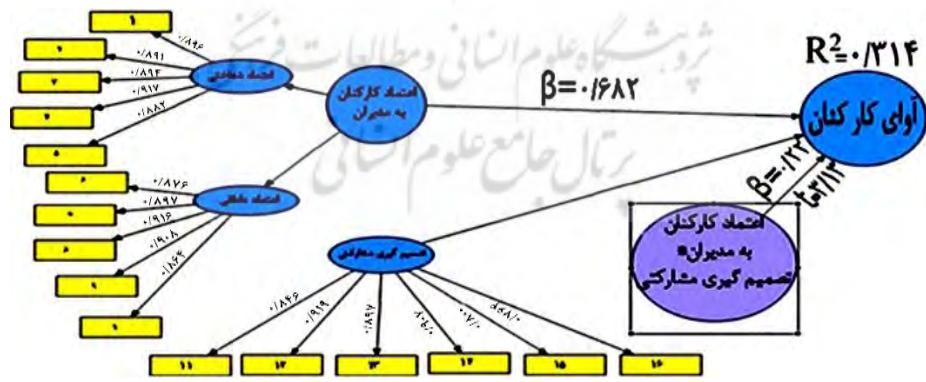
در بررسی فرضیه دوم، شکل ۳ و جدول ۴، با توجه به مقدار آماره t ، که برابر با ۳/۱۳ بود و این مقدار از مقدار مرزی ۱/۹۶ بیشتر است، در سطح اطمینان ۹۵ درصد این فرضیه تأیید می‌شود. با ورود متغیر حاصل ضرب اعتماد کارکنان به مدیران در تصمیم‌گیری مشارکتی به عنوان یک متغیر ساخته شده جدید (سازه تعديلی) به جهت بررسی اثر تعديلگری مشخص شده است که مقدار R2 از ۰/۲۵۴ به ۰/۳۱۴ افزایش یافته است. ضمن اینکه تأثیر متغیر حاصل ضرب وارد شده معنی دار ($>1/96$) و با ضریب مسیر استاندارد ۰/۲۲ بوده است که حاکی از تأیید نقش تعديلگری در تأثیرگذاری مثبت اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان است و با توجه به مثبت بودن ضریب مسیر استاندارد، در صورت افزایش مقدار این بعد، ضریب مسیر تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان افزایش خواهد یافت؛ ضمن اینکه شدت اثر تعديلی بعد تصمیم‌گیری مشارکتی (F2) برابر با ۰/۰۸۶ بوده

که چون در بازه ۰/۰۲ تا ۰/۱۵ قرار دارد، بدین معناست که این بعد دارای اثر تعدیل‌کننده‌گی کم ولی قابل قبول است.

در بررسی فرضیه سوم، شکل ۴ و جدول ۵، با توجه به مقدار آماره t ، که برابر با $-0/389$ بوده و این مقدار در بازه $-1/96$ تا $1/96$ قرار دارد، در سطح اطمینان ۹۵درصد این فرضیه رد می‌شود؛ بنابراین، رشد این بعد از متغیر تعدیلگر نقشی در افزایش شدت اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان ندارد. با توجه به مقدار $F2$ به دست آمده، که در کمتر از $0/02$ قرار دارد، نتیجه می‌گیریم که بعد اطلاع‌رسانی در متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران قادر اثربخشی کمی است.

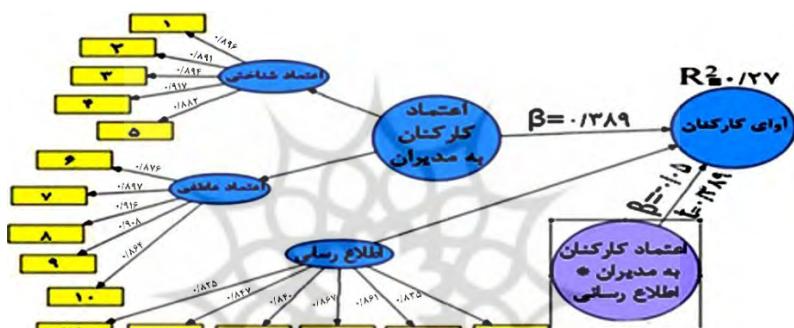
جدول ۴. بررسی فرضیه دوم تحقیق

نتیجه	β	R2	R2	فرضیه دوم
	ضریب مسیر استاندارد	عدم حضور	در حضور	
	سازه تعدیلی	تعديلگر	تعديلگر	
نتیجه	۰/۲۲	۰/۲۵۴	۰/۳۱۴	فرضیه دوم
توضیح	سطح معنی داری	t	آماره t	تصمیم‌گیری مشارکتی
تأیید	Sig<0/05	۳/۱۳	۰/۰۸۶	تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان را تعديل می‌کند.

شکل ۳. ضریب مسیر استاندارد و آماره t بعد تصمیم‌گیری مشارکتی در متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران

جدول ۵. بررسی فرضیه سوم تحقیق

نتیجه	F2	سطح معنی داری	R2	ضریب مسیر	آماره t	فرضیه سوم
				استاندارد		
عدم تأیید	۰/۰۱	Sig > ۰/۰۵	۰/۲۷	-۰/۰۵	۰/۳۸۹	اطلاع رسانی تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان را تعدیل می‌کند.

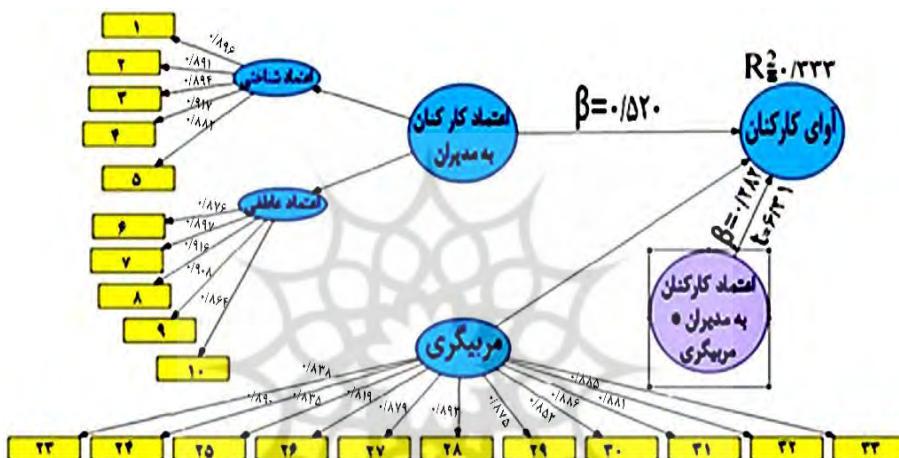

شکل ۴. ضریب مسیر استاندارد و آماره t بُعد اطلاع رسانی در متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران

در بررسی فرضیه چهارم، شکل ۵ و جدول ۶، با توجه به مقدار آماره t، که برابر با ۶/۳۱ بوده و این مقدار از مقدار مرزی ۱/۹۶ بیشتر است، در سطح اطمینان ۹۵ درصد این فرضیه تأیید می‌شود. با ورود متغیر حاصل ضرب اعتماد کارکنان به مدیران در مرتبگری به عنوان یک متغیر ساخته شده جدید (سازه تعديلی)، به جهت بررسی اثر تعديلگری، مشخص شده است که مقدار R2 از ۰/۲۵۴ به ۰/۳۳۳ افزایش یافته است. ضمن اینکه تأثیر متغیر حاصل ضرب واردشده معنی دار ($1/96 > 0$) و با ضریب مسیر استاندارد ۰/۲۸۲ بوده است که حاکی از تأیید نقش تعديلگری در تأثیرگذاری مثبت اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان است و با توجه به مثبت بودن ضریب مسیر استاندارد، در صورت افزایش مقدار این بعد، ضریب مسیر تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان افزایش خواهد یافت؛ ضمن اینکه شدت اثر تعديلی بعد مرتبگری (F2) برابر با ۰/۱۲ بوده که چون در بازه ۰/۰۲ تا ۰/۱۵ قرار دارد، بدین معناست که این بُعد دارای اثر تعديل‌کنندگی کم ولی قابل قبول است.

جدول ۶. بررسی فرضیه چهارم تحقیق

نتیجه	β	R 2	R 2	فرضیه چهارم
	ضریب مسیر استاندارد سازه تعديلли	عدم حضور تعديلگر	در حضور تعديلگر	
	۰/۲۸۲	۰/۲۵۴	۰/۳۳۳	مریبگری تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان را تعديل می‌کند.
تأیید	سطح معنی‌داری	t آماره	F 2	
	Sig<0/05	6/31	0/12	

شکل ۵. ضریب مسیر استاندارد و آماره t بعد مریبگری در متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان با نقش تعديل‌کننده رفتارهای توانمندساز مدیران در سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان انجام گرفت. زمینه‌های بروز آوای کارکنان نیازمند پشتونه‌های قوی و رفع موانع و مشکلات است که به بروز چنین رفتاری از کارکنان منجر می‌شود. نتایج نشان داد متغیر اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان تأثیر مثبت و معنی‌دار دارد. همچنین، از بین ابعاد متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران، مریبگری و تصمیم‌گیری مشارکتی نقشی تعديل‌کننده در تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان دارد؛ درحالی‌که اطلاع‌رسانی چنین نقشی نداشته است. نتایج به دست آمده نشان از تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان دارد و با مبانی نظری تحقیق مطابقت دارد. درواقع، اعتماد به مدیران به کارکنان اجازه می‌دهد تا شرایط

آسیب‌پذیری توسط مدیران را بپذیرند و ریسک‌پذیری خود را ارتقا بخشنند. بر این اساس، کارمندانی که به مدیرانشان اعتماد می‌کنند به احتمال زیاد در ابراز نظر و پیشنهادها احساس امنیت می‌کنند و این طور می‌پندارند که مدیرشان به آواز آنان پاسخ خواهد داد؛ در نتیجه، احتمال اینکه آن‌ها خود را در ابراز دیدگاهها و ایده‌ها درباره مسائل کاری یا تغییرات مورد نیاز درگیر کنند افزایش می‌یابد. این نتیجه با یافته‌های نیکولاو و دیگران^۱ (۲۰۱۱)، که به ارتباط منفی بین اعتماد به مدیران و سکوت کارکنان پرداختند و همچنین یافته‌های گائو و همکاران (۲۰۱۱) هم راستاست. بنابراین، به مدیران پیشنهاد می‌شود که به فراهم کردن زیرساخت‌ها و بستر سازی در حوزه ارتقای اعتماد پایدار پردازنند، به دغدغه‌های کارکنان و محترمانه نگاه داشتن اطلاعات حساس آنان توجه کنند، و در مقابل مشکلات کارکنان جهت بروز اعتماد و ابراز آواز آنان بازخورد نوع دوستانه و سازنده داشته باشند.

همچنین، یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که بُعد تصمیم‌گیری مشارکتی در متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران همچون تغییرگر در تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آواز کارکنان عمل می‌کند؛ این نتیجه با مبانی نظری تحقیق مطابقت دارد. نیز این نتیجه با نتایج بزرگ‌نیا و حسینی (۱۳۹۳)، که بیان کردند بین سکوت سازمانی با مشارکت در تصمیم‌گیری رابطه منفی و معناداری وجود دارد، همخوانی دارد. در حقیقت، مدیرانی که تصمیم‌گیری مشارکتی را به کار می‌گیرند به دنبال برجسته کردن و ارزش دادن به آرای کارمندان خود هستند. بنابراین، تصمیم‌گیری مشارکتی همچون ابزار حمایتی قوی برای ابراز دیدگاه‌های کارمندان به کار می‌رود و باعث تسهیل تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آواز کارکنان می‌شود. برای تقویت و ارتقای تصمیم‌گیری مشارکتی، به مدیران پیشنهاد می‌شود به موارد ذیل توجه کنند: اتخاذ تصمیم‌ها به صورت گروهی و اهمیت دادن به گروه‌ها و کمیته‌های کاری؛ بستر سازی و بهبود نگرش‌ها برای ایجاد سیستم پیشنهادها و احترام گذاردن به آرای کارکنان؛ مدیریت مشارکتی؛ ارائه پاداش به کارکنانی که به ارائه ایده‌های خلاقانه می‌پردازنند به جهت مشارکت بیشتر آنان. همچنین، یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که بُعد اطلاع‌رسانی در متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران به عنوان تغییرگر در تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آواز کارکنان عمل نمی‌کند. این نتیجه با یافته‌های

1. Nikolaou and et al.

گائو و همکاران (۲۰۱۱) همخوانی ندارد. از آنجا که جامعه مورد بررسی سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان است و این سازمان جزو سازمان‌هایی است که بیشتر عملیاتی است و بیشتر کارکنان به قوانین و مقررات و مقاصد و سیاست‌های سازمان آگاهی لازم دارند و قوانین و سیاست‌ها در کارکنان این سازمان نهادینه شده است، به‌نظر می‌رسد اطلاع‌رسانی نقشی در افزایش تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان ندارد.

یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که بعد مریبیگری در متغیر رفتارهای توانمندساز مدیران به عنوان تعديلگر در تأثیرگذاری اعتماد کارکنان به مدیران بر آوای کارکنان عمل می‌کند که با مبانی نظری تحقیق مطابقت دارد. این نتیجه با یافته‌های اگان (۲۰۱۳)، که در پژوهش خود به رابطه مثبت مریبیگری و آوای کارکنان دست یافت، همخوانی دارد. در حقیقت، از طریق مریبیگری می‌توان کارکنان را برای پذیرش مسئولیت‌های بیشتر پرورش داد؛ بدین ترتیب، فرصت بیشتری برای ارائه نظر کارکنان فراهم می‌شود و باعث توجه کارکنان به پذیرش مسئولیت‌های شغلی بیشتر، بیان مشکلات، و ارائه راه حل‌ها می‌شود. بنابراین، مریبیگری هم به صورت ابزار حمایتی قوی برای ابراز آرای کارمندان به کار می‌رود و باعث تسهیل تأثیرگذاری اعتماد به مدیران بر آوای کارکنان می‌شود. بنابراین، آموزش در حوزه‌های مورد نیاز به منظور درک بیشتر نقش آنان در سازمان و ارتقای اعتماد بین‌فردي و همچنین تشکیل کارگاه‌های آموزشی مهارت‌های برقراری ارتباط برای مدیران و سرپرستان، ارتقای تمایل به یادگیری، و آموزش‌های ضمن خدمت می‌تواند در این امر راهگشا باشد. در این پژوهش، به دلیل محدودیت‌های زمانی و ابزاری، مواردی از جمله نقش متغیرهای دموگرافیک در رابطه بین متغیرها-متغیرهایی مانند سن، جنسیت، سابقه خدمت تا چه حد می‌تواند رابطه بین اعتماد به مدیران و آوای کارکنان را تعديل کند- بررسی نشد. همچنین، ممکن است متغیرهایی نظیر درگیری شغلی، رضایت‌بخشی و یا مبادله رهبر و عضو (LMX) نقش میانجی را در بین متغیرهای اعتماد به مدیران و آوای کارکنان داشته باشند که شایسته بررسی برای محققان آتی است.

منابع

۱. افخمی اردکانی، مهدی و خلیلی صدرآباد، افسر (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین عوامل شخصیتی و سکوت کارکنان دانشی، پژوهش‌های مدیریت عمومی، ۱۸: ۶۵-۸۳.
۲. بزرگ‌نیا حسینی، سیده فاطمه و عنایتی، ترانه (۱۳۹۳). رابطه سکوت سازمانی با عملکرد کارکنان دانشگاه، فصل نامه اخلاق در علوم و فناوری، ۴: ۱-۱۰.
۳. دانایی‌فرد، حسن، الوانی، سید مهدی و آذر، عادل (۱۳۹۴). روش‌شناسی پژوهش کمی در مدیریت: رویکردی جامع، تهران: صفار.
۴. دانایی‌فرد، حسن، فانی، علی‌اصغر و براتی، الهام (۱۳۹۰). تبیین نقش فرهنگ سازمانی در سکوت سازمانی در بخش دولتی، چشم‌انداز مدیریت دولتی، ۸: ۶۱-۸۲.
۵. زارعی متین، حسن، طاهری، فاطمه و سیار، ابوالقاسم (۱۳۹۰). سکوت سازمانی: مفاهیم، علل، و پیامدها، فصل نامه علوم مدیریت ایران، ۲۱: ۷۷-۱۰۴.
۶. سازمان فنی و حرفه‌ای استان گیلان (۱۳۹۳). ارزیابی بخش‌نامه ۲۰۰، ۹۳، ۱۵۱۷۲ معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی.
۷. محمدزاده، زهرا، رحمان سرشت، حسین و کوشازاده، سید علی (۱۳۹۰). اثر اعتماد شناختی و عاطفی به رهبر بر هویت سازمانی: نقش میانجی اعتماد به سازمان، فصل نامه رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، ۳: ۱-۲۰.
۸. نقوی مقدم، علیرضا و فهیما، مریم (۱۳۹۲). بررسی تطبیقی رفتار چندآوایی در سازمان‌ها، فصل نامه بانک سپه، ۱۴۴: ۳۹-۴۱.
9. Abdulai, I.A. and Shafiu, A.B. (2014). Participatory Decision Making and Employee Productivity, A Case Study of Community Banks in the Upper East region of Ghana, *Business and Economics Journal*, 5(3):1-10.
10. Ahearne, M., Mathieu, J.E. and Rapp, A. (2005). To empower or not to empower your sales force? An empirical examination of the influence of empowering lead behaviors on customer satisfaction and performance, *Journal of Applied Psychology*, 90: 945-955.
11. Bakiev, E. (2013). The Influence of Interpersonal Trust and Organizational Commitment on Perceived Organizational Performance, *Journal of Applied Economics and Business Research JAEBR*, 3(3): 166-180.
12. Barton, H. and Barton, C.L. (2011). Trust and psychological empowerment in the Russian work context, *Human Resource Management Review*, 21: 201-208.
13. Bell, M.P., Ozbilgin, M.F., Beauregard, T.A. and Surgevil, O. (2011). Voice, silence, and diversity in 21st century organizations: strategies for inclusion of gay, lesbian, bisexual, and transgender employees, *Human resource management*, 50(1): 131-146.

14. Boichuk, J.P. and Menguc, B.R. (2013). Engaging Dissatisfied Retail Employees to Voice Promotive Ideas: The Role of Continuance Commitment, *Journal of Retailing*, 89: 207-218.
15. Chan, S.C. (2013). Paternalistic leadership and employee voice: Does information sharing matter, *Human Relations*, 67(6): 667-693.
16. Conchie, S.M., Taylor, P.J. and Donald, L.J. (2012). Promoting safety voice with safety-specific transformational leadership: The mediating role of two dimensions of trust, *Journal of Occupational Health Psychology*, 17(1): 105-115.
17. Dertet, J.R. and Burris, E.R. (2007). Leadership Behavior and Employee Voice: Is the Door Really Open? *Academy of Management Journal*, 50(4): 869-884.
18. Egan, T. (2013). The Impact of Leader Coaching Behavior on Engineers' Motivation to Learn and Voicing Behavior, *120th ASEE Annual Conference and Exposition, American Society for Engineering Education*, 1-18.
19. Ellis, J.B. and Van Dyne, L. (2009). Voice and Silence as observer's reactions to defensive voice: predictions based on communication competence theory. In *J. Greenberg and M.S. Edwards (Eds.), Voice and silence in organizations, Copyright by emerald group publishing limited*, 38-61.
20. Ergeneli, A., Ari, G. S. and Metin, S. (2007). Psychological empowerment and its relationship to trust in immediate managers, *Journal of Businessresearch*, 60(1): 41-49.
21. Erturk, A. (2008). A trust-based approach to promote employees: openness to organizational change in Turkey, *International Journal of Manpower*, 29(5): 462-483.
22. Gao, L., Janssen, O. and Shi, K. (2011). Leader trust and employee voice: The moderating role of empowering leader behaviors, *The Leadership Quarterly*, 22: 787-798.
23. Hakimi, N. (2010). Leader Empowering Behaviour: The Leader's Perspective Understanding the Motivation behind Leader Empowering Behaviour, *Erasmus research institute of management -Erim*, 184, 1-155.
24. Holland, P., Cooper, B.K. and Pyman, A. (2012). Trust in management: the role of employee voice arrangements and perceived managerial opposition to unions, *Human Resource Management Journal*, 22(4): 377-391.
25. Hsiung, H.H. (2012). Authentic Leadership and Employee Voice Behavior: A Multi-Level Psychological Process, *J Bus Ethics*, 107: 349-361.
26. Kutanis, O&Ardıç, K., Uslu, O. and Karakiraz, A. (2014). Emotional Inteligence, Fear Based Silence and Trust to Manager, *Polish Journal of Management Studies*, 10(2): 133-142.
27. Lamsa, A.M. and Pucetaite, R. (2006). Development of organizational trust among employees from a contextual perspective, *Business Ethics*, 15(2): 130-141.
28. Li, C. and Wu, K. (2015). Investigation of Motive between Transformational Leadership and Prosocial Voice: An Empirical Study in China, *International Journal of Leadership Studies*, 9: 115-130.
29. Malami, U. and Zaiton, H. (2013). Antecedents and outcomes of voice and silence behaviours of employees of tertiary educational institutions in Nigeria, *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 97: 188-193.

29. McAllister, D.J. (1995). Affect- and cognition-based trust as foundations for interpersonal cooperation in organization, *Academy of Management Journal*, 38(1): 42-59.
30. Morrison, E.W. (2014). Employee Voice and Silence, *The Annual Review of Organizational Psychology and Organizational Behavior*, 1: 97-173.
31. Nikolaou, I., Vakola, M. and Bourantas, D.C. (2011). The role of silence on employees attitudes “the day after” a merger, *Personnel Review*, 40(6): 723-741.
32. Payne, H.J. (2014). Examining the relationship between Trust in Supervisor-Employee Relationships and Workplace Dissent Expression, *Communication Research Reports*, 31(2): 131-140.
33. Travis, D.J., Gomez, R.J. and Mor Barak, M.E. (2011). Speaking up and stepping back: Examining the link between employee voice and job neglect, *Children and Youth Services Review*, 33: 1831-1841.
34. Tundjungsari, V., Istiyanto, J.E., Winarko, E. and Wardoyo, R. (2011). Enhancing Participation Process in Public Decision Making with MCDA and Trust Modeling, *IJCSI International Journal of Computer Science*, 8: 53-63.
35. Vangel, K. (2011). Employee Responses to Job Dissatisfaction, *Academy of Management Journal*, 50(4): 869-884.
36. Wang, Q., Weng, Q., McElro, J.C., Ashkanasy, N.M. and Lievens, F. (2014). Organizational career growth and subsequent voice behavior: The role of affective commitment and gender, *Journal of Vocational Behavior*, 84: 431-441.

